

[Glistrup.]

Politiken fik den næste dag en klar påvisning af, hvor hr. Gammelgaard havde taget fejl, men Ove Rodes gamle blad, Ove Rode, der med rette blev hyldet så meget her fra denne talerstol for en halv time siden, hans gamle blad optog ikke, hvad der rettes af indsigelser imod, hvad disse cand.polit. er får ud af at hvirvle rundt med deres tal. Derfor kunne nu den radikale ordfører lade, som om der virkelig havde været en saglig dokumentation i Politikens kronik den 3. januar. Det var der ikke tale om, der er kun tale om, at Danmarks næststørste parti ikke har mulighed for at komme til orde med det, man afleverede den næste dag som en klar dokumentation af, at hr. Gammelgaard tog fejl.

Men det er ikke bare hr. Gammelgaard, der bruger tallene. Alle andre render også rundt og bruger eller misbruger tallene, og det er så dejligt at have denne lygtepæl at støtte sig på, der hedder statistik. Det lyder, som om man er så saglig, når man ikke mestrer sine ting, men kan henvise til, at statistikken siger sådan og sådan. Det er imidlertid med statistik som med en gammeldags lygtepæl: man kan støtte sig til den, men oplysende er den ikke. Grunden til, at statistikken ikke er oplysende, er for det første det utilfredsstillende grundlag, som langt det meste af statistikken indsamles på, for disse mennesker, der martres ude i erhvervslevet og ude i hjemmene med at give oplysningerne, giver rent ud sagt pokker i det i mange tilfælde og skriver bare nogle tal ned, så kan disse dumme mennesker ovre i København hoppe på den limpind, og så kommer der nogle mere eller mindre tilfældige tal, eller også misforstår de spørgsmålene, der i reglen er holdt i et mere indviklet sprog end doktorlatin. Derfor er det således, at selve det grundlæggende materiale, der indsamles, meget ofte er behæftet med store fejl.

Nu forløber udviklingen ganske rask i disse tider, og før man har fået bearbejdet materialet inde i denne fine institution, der hedder Danmarks Statistik, er det ofte ble-

vet i allerhøjeste grad forældet. Man får et eller andet med nogle vældig fine decimaler, og så tror man, man er mægtig klog, men det, man får ud af at få serveret sådan nogle decimaler, er i masser af tilfælde bare det, at man lader den sunde fornuft gå ud af hovedet, fordi man bliver så psykologisk optaget af, at her ligger tilsyneladende det og det i statistikken. Vi kan jo se, hvordan det går, når professorudvalg o. lign. afgiver betænkninger, det passer ikke til det virkelige liv, fordi de simpelt hen misfortolker de statistiske oplysninger, som er meddelt.

Alle disse ulemper koster penge, og nu er det ikke, fordi det er så enormt mange millioner kr., selve Danmarks Statistik koster, men hele følgevirkningen med korrespondance frem og tilbage med ministerier og amtsråd og kommunalbestyrelser om disse ting fra Danmarks Statistik er yderligere med til at fordyre hele området. Men først og fremmest koster det noget samfundsmæssigt, fordi man må affinde sig med, at en meget stor del af befolkningens arbejdskraft både i den offentlige og i den private sektor må befatte sig med rent og skært kontorarbejde, og det vil igen sige, at de ikke kan bruges til noget produktivt, til noget trivselsskabende.

Lad os derfor, som dette lovforslag går ud på, vende tilbage til tilstandene, som de var før 1. juli 1966, lad det hele foregå på frivillig basis og ikke under denne politivang, som bliver mere og mere udbredt som grundlag for Danmarks Statistiks virksomhed. Lad os få det således, at når der er statistiske opgaver, så ligger bevisbyrden på embedsmændene, og vi skal i folketinget vedtage det hver gang for sig, således at man ikke har dette brede grundlag for at afkræve befolkningen oplysninger uden efterprøvning i folketinget af de enkelte statistiske opgaver.

Lembourn (KF):

Jeg stillede hr. Glistrup nogle helt konstante spørgsmål. Jeg spurgte ham: hvordan vil han bære sig ad med at føre trafikpolitik